

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. Quomodo eiusdem mysterij veritas probari possit contra Iudæos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO III.

Quomodo eiusdem mysterij veritas probari
possit contra Iudæos.

Cum Iudæi veteris testamenti scripturas admittant, ex ipsarum autoritate contra illos huius mysterij veritas probanda est: quod ut distinctius ac melius fiat, duo præsertim hæc à nobis demonstranda sunt: primum est Messiam in lege promissum non esse purum hominem, sed verum & naturalem Dei Filium, atque adeo verum Deum: secundum est, Messiam illum iam venisse, & opus humanæ redemptionis peregisse.

Quod spectat ad primum ex innumeris propè scripturæ testimonijs, quibus diuinitas Messia seu Christi in lege promissi probari potest, duo tantum hæc seligemus.

Primum desumitur ex his Ps. 109. verbis, quibus ipsemet Christus ad id probandum vsus est: *Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis*: etenim Dominus ille, cui dicitur (*sede a dextris*) est ipse Messias in lege promissus, ut sentiunt, & explicant ipsimet Rabbini Iudæorum, quos refert & citat Galat. lib. 3. de arcanis cap. 5. & lib. 3. cap. 24. atqui idem ille Dominus est etiam verus Deus, alias nec deberet, nec posset sedere ad dexteram Dei, quod est aequalitatis cum ipso symbolum; nec etiam dici posset (ex vtero) id est ex substantia Dei (ante Luciferum) id est ab æterno genitus, quod nulli puro homini continere potest.

Secundum testimonium petitur ex his verbis Is. cap. 9. *Parvulus natus est nobis, & Filius datus est nobis, &c. & vocabitur nomen eius Admirabilis, consiliarius, Deus, fortis, &c.* quibus verbis (quæ de Messia intelligunt ipsi Iudæi, ut notat idem Galatinus lib. 3. de arcanis cap. 18. & 19.) eius diuinitas manifestissime declaratur.

Quod ad secundum attinet, ex plurimis scripturæ testimonijs, quibus Messiam in lege promissum iam venisse proba-

probari potest, duo tantum proferemus, quæ ipsi Iudæorum Rabbini de Messia interpretantur, ut videre est apud eundem Galat. lib. 4. cap. 4. & seqq.

Primum desumitur ex Gen. cap. 49. ubi hæc verba ab ipso Patriarcha Iacob morti proximo proferuntur. *Non auferetur Sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat, qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium*; hoc est, non deerunt reges, duces, legidatores de tribu Iuda, donec veniat Christus: atqui iam pridem videmus nullos amplius reges, nullos duces, nullos legidatores de tribu Iuda, imò nec de vlla alia tribu inter Iudæos, sed omnes penitus defecisse, idque ab annis mille sexcentis, & amplius, quibus Iudæi per orbem vagantur, & aliarum gentium quasi perpetuæ seruituti mancipati sunt: constat præterea (quod etiam maximè obseruandum est) Christum Dominum natum esse circa illud tempus, quo regia potestas à Iudæis ablata est, quo Herodes alienigena Iudaici regni Sceptrum inuasit.

Secundum testimonium ex Dan. cap. 9. petitur, ubi Angelus Gabriel prædicit Christum post septuaginta hebdomades esse venturum & à Iudæis occidendum, & exinde ciuitatem Hierusalem euentendam, & populum Iudæorum dissipandum, & vastitatem eius ac desolationem duraturam vsque in sæculi finem: quæ omnia completa esse manifestum est; Hebdomades enim illæ intelliguntur, non dierum sed annorum, quod apud Iudæos consuetum fuisse ex Leuit. cap. 25. colligitur, illas autem fuisse completas eo tempore, quo Christus occisus est, fuscè probant scripturæ interpretes super illum Dan. locum; vastitatem autem ciuitatis, & templi, & Iudæorum dissipationem ab illo tempore per tot sæcula durasse satis compertum est.

os (o) so

L4

SE

